

доказалъ на съгражданы тѣ си, че подѣ дървени тѣ стѣны трѣба да разумѣють кораби тѣ, и че оракулъ тѣ повелѣвалъ на Аѳиняны тѣ да са опиратъ на врага именно по море.

Гърцы тѣ распроводили посланницы по градове тѣ, и ги свиквали на обща забрана; но не сички тѣ градове изъвели готовость на туй. Тѣй Аргивяны тѣ, поради умраза та си къмъ Спарта, отрекли са отъ сѣко намѣсванье въ война та. Други посланницы са испратили въ Сицилія за преговоры съ сиракузскія царь, Гелона. Гелонъ былъ готовъ да проводи въ помощь на Гърцы тѣ 200 военны кораби, войска отъ 28,000 души и, освенъ туй, храна за сичка та съюзна войска, но той искалъ за туй, Гърцы тѣ да му предадѣтъ главно то началство въ война та противъ Персы тѣ. Като чулъ такъизи условія единъ отъ посланницы тѣ, родомъ Лакедемонеецъ, не са стѣрпѣлъ, но казалъ: „Прискѣрбно щяше да е за Пелопсова потомокъ Агамемнона, ако той узнаеше, че Гелонъ и Сиракузцы тѣ отнели у Лакедемоняны тѣ началство то надъ войска та! Не дѣй и помысль за туй. Ако искашъ да помогнешъ на Гърцы тѣ, то стани подѣ началство то на Лакедемоняны тѣ; ако ли не си съгласенъ, то ный нѣмамы нужда и отъ твоя та помощь.“ Гелонъ посмалилъ свои тѣ исканья и изевилъ само желаніе да приеме началство то надъ флота. Но на туй са упрѣлъ Аѳинскій тѣ посланникъ: „Гръція на проводи не за полководецъ, казалъ той: но за войска.“ Съ такъизи образъ прекъснѣли са сички тѣ преговоры съ Гелона, и той испроводилъ посланницы тѣ съ тѣзи думы: „вий отнехте пролѣтъ та отъ година та!“

Тѣзи сѣщи тѣ посланницы искали помощь отъ жители тѣ на Корцира (Корфу). Корциряны тѣ наздраво натъкмили 60 кораби и отплували съ тѣхъ въ Пелопонесъ; но тамъ са сирели въ открыто то море на котва, и чакали свѣршванье то на боя, съ туй намѣреніе, щото ако бы Персы тѣ да останѣтъ побѣдители, тѣ да са не лишатъ Ксерксово то благоволеніе. А Критяны тѣ